

De ce este Cina Domnului atît de importantă?

Audrey Sequeira

Întrebări despre biserică

Recomandări pentru Seria „Întrebări despre Biserică”

„Creștinii sunt presați de întrebări foarte reale. Ce spune Scriptura despre structura unei biserici, despre închinare, despre organizarea lucrării și despre definierea conducerii biblice a bisericii? Acestea sunt doar câteva din întrebările la care cărțile din această nouă serie de la 9Marks vine cu răspunsuri clare, atent formulate și convingătoare. Sunt foarte recunoscător pentru această lucrare și pentru influența ei incredibil de sănătoasă în atât de multe biserici credincioase. Vă recomand această serie de cărți cu toată căldura”. - **R. Albert Mohler Jr.**, președinte, The Southern Baptist Theological Seminary

„Întrebările sincere merită să capete răspunsuri bine gândite. Dacă nu ești sigur de unde să începi în găsirea răspunsurilor la aceste întrebări, această serie îți poate sluji ca un punct de lansare în oceanul de întrebări pe această temă. Aceste scurte cărți vin cu răspunsuri convingătoare, la obiect, și sunt excelente pentru a fi citite împreună cu un prieten sau cu o sută de prieteni”. - **Gloria Furman**, autoarea cărților *Missional Motherhood* și *The Pastor's Wife*

„Ca păstor, mi se pun foarte multe întrebări. Sunt abordat de necredincioși care caută să înțeleagă Evanghelia, de noi credincioși care sunt nesiguri legat de următorii pași pe care să îi facă, și de credincioșii care se maturizează și care vor să fie ajutați în găsirea de răspunsuri la întrebări despre familia creștină, relațiile cu

prietenii, vecinii sau colegii de muncă. În astfel de momente, îmi doresc să am o carte pe care să le-o ofer, care să fie scurtă, la obiect și care să îi îndrepte în direcția corectă pentru mai mult studiu. Seria „Întrebări despre biserică” oferă exact acest fel de răspunsuri. Fiecare carte tratează o întrebare anume într-o manieră biblică, scurtă și practică. Cred că titlul seriei poate fi mai bine „Răspunsuri despre biserică”. Îmi plănuiesc să cumpăr mai multe exemplare și să le dăruiesc cu regularitate. Și tu ai trebui să faci același lucru”. - **Juan R. Sanchez**, păstor senior, High Pointe Baptist Church, Austin, Texas

„Unde pot creștinii să găsească răspunsuri la întrebările comune despre viața de biserică – fără să trebuiască să caute prin cărți stufoase și scumpe? Cărțile din seria „Întrebări despre biserică” vin în întâmpinarea nevoii noastre de a căpăta răspunsuri biblice, echilibrate și practice. Pentru păstori, această serie se va dovedi o resursă de încredere pentru ghidarea membrilor de biserică spre o înțelepciune mai profundă și o unitate mai puternică”. - **Ray Ortlund**, președinte, Renewal Ministries

De ce este Cina Domnului atât de importantă?

Seria „Întrebări despre Biserică”

Sunt chemat la lucrare?, Brad Wheeler

Îi iubeste Dumnezeu pe toți oamenii?, Matt McCullough

*Cum pot găsi pe cineva care să mă uce-
nicizeze?*, Garret Kell

*Cum pot să folosesc mai bine lectura
Bibliiei?*, Jeremy Kimble

*Cum îi pot iubi pe membrii bisericii
care au alte afinități politice?*, Jonathan
Leeman și Andy Naselli

Cum pot să slujesc în biserică locală?,
Matthew Emadi

*Cum pot să susțin lucrarea internațio-
nală de misiune?*, Mark Collins

*Cum poate biserică noastră să găsească
un păstor credincios?*, Mark Dever

*Cum pot crește femeile în biserică lo-
cală?*, Keri Folmar

*Este un lucru iubitor să practicăm dis-
ciplina bisericii?*, Jonathan Leeman

*Ce să fac dacă nu am dorința să mă
rog?*, John Onwuchekwa

*Ce să fac dacă nu simt dorința să
merg la biserică?*, Gunner Gundersen

*Ce să fac dacă sunt descurajat în evan-
ghelizare?*, Isaac Adams

*Ce ar trebui să fac acum, că sunt creș-
tin?*, Sam Emadi

*Ce ar trebui să facem cu membrii care
nu vin la întâlnirile bisericii?*, Alex
Duke

*De ce este Cina Domnului atât de im-
portantă?*, Aubrey Sequeira

De ce ar trebui să mă botez?, Bobby Jamieson

De ce să dăruiesc în biserică locală?, Jamie Dunlop

*De ce să mă alătur unei biserici lo-
cale?*, Mark Dever

Pot femeile să fie păstori?, Greg Gilbert

*La ce ar trebui să mă uit în alegerea
unei biserici?*, Alex Duke

Este Iadul real?, Dane Ortlund

Cine conduce biserică?, Sam Emadi

Care este misiunea bisericii?, Jonathan
Leeman

Cum pot fi sigur că sunt mântuit?, Je-
remy Pierre

Promite Evanghelia sănătate și prosperitate?, Sean DeMars

Ce fac diaconii?, Juan Sanchez

AUBREY SEQUEIRA

DE CE ESTE CINA
DOMNULUI ATÂT
DE IMPORTANTĂ?

MAGNA GRATIA

DE CE ESTE CINA DOMNULUI
ATÂT DE IMPORTANTĂ?

Audrey Sequeira

Copyright © 2023 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

Why Is the Lord's Supper So Important?

Copyright © 2021 by Aubrey M. Sequeira and 9Marks

Originally Published in English by Crossway with all International rights owned by Crossway and 9Marks
525 A Street NE, Washington DC 20002

This edition published by arrangement with 9Marks. All rights reserved.

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Coperta: Jordan Singer. Tehnoredactare și DTP: MG Studios.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblica Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

ISBN: 978-630-6569-65-6 (PDF); 978-630-6569-66-3 (epub).

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți!
Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea
aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea
Domnului, până va veni El (1 Corinteni 11:26).

Păstorul își încheie predicarea și stă în spatele mesei pentru a introduce ceea ce el numește „o masă”. El indică faptul că biserica „sărbătorește această masă” în amintirea a ceea ce Hristos a făcut. El menționează trupul lui Isus frânt și sângele Lui vărsat pentru păcătoși. Apoi el dă instrucțiuni despre cine poate participa și ce nu. El se roagă și un sentiment de solemnitate umple clădirea când oamenii dau mai departe tăvile care conțin micile bucăți de pâine și pahărelele cu vin. În final, fiecare mănâncă bucata de pâine, bea vinul și cântă un imn.

Pentru cei neinițiați, Cina Domnului poate fi percepută ca un lucru special, chiar ciudat. Ce s-a petrecut? În ce fel este acest lucru o „masă”? De ce poporul lui Isus mănâncă și bea în felul acesta, și în ce fel se leagă asta de credința lor? Acestea nu sunt doar întrebări de la Bob, cel din afara bisericii, sau de la necreștinul Ahmed, care vizitează biserica într-o dimineață de duminică. Ele sunt întrebări pe care mulți creștini serioși fie

sunt prea jenați să le pună, fie, trist, sunt întrebări la care nu s-au gândit prea mult.

Este ușor să trecem prin lucrurile care se petrec în timpul Cinei Domnului. Este ușor doar să credem că ceva special are loc fără să știm vreodată *de ce*. Este ușor să mâncânci și să bei, gândindu-te că, într-un fel, Isus face ceva pentru noi în acest moment, chiar dacă nu suntem siguri în ce constă asta.

Dar dacă doar parcurgem ritualul, reducem Cina Domnului la simplul ritual și ratăm sensul ei principal. Isus vrea ca noi să știm ce facem și de ce facem, atunci când mâncăm și bem la Cina Lui. În acest act de închinare frumos și special, Isus vrea să ne binecuvânteze. Și acea binecuvântare vine peste noi doar când *luăm parte gândindu-ne serios* la această masă plină de sens.

De ce ai deschis această scurtă carte? Poate că te-ai regăsit luând Cina Domnului fără să te gândești la ceea ce se petrece în realitate. Poate că te-ai întrebat chiar de ce bisericile practică Cina Domnului. Sau poate că ai participat la biserici unde Cina Domnului nici măcar nu este explicată. Iar acum îți dorești să vină cineva și să explice *de ce* este importantă și *în ce fel* este relevantă pentru viața ta creștină.

Asta vreau să fac eu. Gândindu-te la ceea ce Scriptura spune despre Cina Domnului, îți vei maximiza bucuria în această masă când o celebrezi cu biserica ta.

O MASĂ DE AMINTIRE

Eu sunt ceea ce ai putea denumi un „împătimit de mâncare”. Întrucât am trăit atât pe coasta de est cât și pe cea de vest, îmi place mâncarea care vine cu gust și miros nou. Eu sunt de asemenea fascinat de felul cum experiențele culinare pot aduce în prezent amintiri din trecut. Deși am trăit în America de Nord, mâncarea indiană mi-a adus aminte de mâncarea gătită de mama mea și de viața avută în sudul Indiei. Pentru că acum trăiesc în Orientul Mijlociu, hamburgerii îmi aduc aminte de timpul petrecut în America. Mâncarea evocă sentimente. Mâncarea aduce amintirile înapoi în memorie. În Cina Domnului, Isus ne dă o masă ca să evoce lucruri în memorie – să ne aducă aminte de ceea ce El a făcut pentru noi.

Îți aduci aminte de ultima seară petrecută de Isus cu ucenicii Lui? El a împărțit ultima masă de Paști cu cei mai apropiați prieteni ai Lui înainte de a fi trădat, bătut și răstignit. În aceste momente finale, Isus le-a dat o masă prin care să își aducă aminte de El când ei aveau

să celebreze în Paști salvarea de către Dumnezeu a poporului Său ales. O scurtă călătorie înapoi în timp ne va ajuta să înțelegem asta.

În Geneza, Dumnezeu a făgăduit să îl binecuvânteze pe Avraam și familia Lui, și, prin ei, pe toate popoarele (Gen. 12; 15; 17; 22). Totuși, cartea Exod începe cu această familie – poporul Israel – care trăiește sub o robie zdrobitoare în Egipt.

Evreii au strigat către Dumnezeu, iar El a auzit strigătul lor. El a trimis nouă plăgi ca să arate că El era singurul Dumnezeu adevărat, și apoi a trimis o a zecea plagă, un act suprem de judecată. El avea să treacă prin țara Egiptului și să îi judece pe egipteni prin uciderea fiecărui întâi născut. Dar El avea să îi protejeze pe primii născuți ai evreilor, dacă fiecare familie avea să jertfească un miel și să stropască sângele lui pe pragul ușii caselor lor (Exod 12:12-13).

În casele evreilor, familiile s-au strâns pentru a lua masa. Ei au mâncat mielul jertfit cu ierburi amare și cu pâine nedospită, o masă care avea să fie comemorată ani la rând ca masa de Paști.

Paștele a devenit un eveniment anual pentru evrei. Dumnezeu însuși l-a instituit ca să le reamintească de

faptul că El a scutit Israelul, nu pentru că ei erau fără păcat, ci datorită îndurării Lui și a sângelui mielului (Exod 12:23). În fiecare an, generație după generație, prin participarea la acea masă, poporul Israel și-a adus aminte de actul lui Dumnezeu de a-i salva (Exod 12:24-27).

Acum haideți să ne întoarcem la seara de Paști cu Isus și ucenicii Lui. Când ei au celebrat Paștele pentru ultima oară, comemorând actul lui Dumnezeu de salvare din trecut, Isus le-a dat ucenicilor Lui o nouă masă pe care să o țină minte:

Pe când mâncau ei, Isus a luat o pâine și, după ce a binecuvântat-o, a frânt-o și le-a dat-o ucenicilor, zicând: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu”. Apoi a luat un pahar și, după ce l-a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: „Beți toți din el; căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor” (Matei 26:26-28).

A doua zi, Isus a murit pe o cruce ca Substitut al poporului Său, purtând mânia lui Dumnezeu împotriva păcătoșilor. Apoi Dumnezeu L-a înviat pe Isus din morți în slavă, iar acum El domnește în Cer, oferindu-le iertarea și viața veșnică tuturor celor ce își pun încrederea în El. Dacă citești aceste lucruri și încă nu ai crezut în Isus, această ofertă ți se adresează și ție! Întoarce-te de

la păcatele tale, pune-ți încrederea azi în Isus, și vei primi iertarea, iar viața ta va fi transformată pentru totdeauna.

La fel cum masa de Paști aducea aminte de salvarea Israelului de către Dumnezeu, Cina Domnului îi aduce aminte poporului lui Isus de felul în care El ne-a salvat. Totuși, această masă comemorează o salvare cu mult mai mare. Salvarea din Egipt și Paștele erau niște prevederi ale unei mântuiri mai mari. Prin moartea lui Hristos, Dumnezeu a salvat poporul Lui din robia față de păcat.

Isus a folosit o masă de Paști ca să le îndrepte atenția ucenicilor Lui către o nouă și mai mare jertfă de Paști – pâinea reprezentând trupul Lui și vinul reprezentând sângele Lui. Isus este Mielul Pascal al lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii (Ioan 1:29; 1 Cor. 5:7). Iar această Cină ne ajută să ne aducem aminte de actul Lui măreț de mântuire.

Când mâncăm pâinea și bem paharul, ne aducem aminte de *El*, exact cum El ne-a spus: „să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea” (Luca 22:19). Noi ne întărim înapoi spre Cruce cu inimi mulțumitoare.¹

¹ Această idee că Cina Domnului este o masă de *amintire* este destul de diferită de ceea ce susțin unele tradiții ale bisericii. Romano-catolicii spun că pâinea și vinul se transformă misterios în trupul și sângele reale ale lui Hristos. Ei cred că jertfa lui

Noi nu trebuie să *repetăm* jertfa lui Isus; ea este perfectă și nu are nevoie de nicio îmbunătățire. În schimb, noi avem nevoie să ne *aducem aminte* ceea ce el a făcut și să ne *găsim desfătarea* în ceea ce înseamnă jertfa Lui perfectă pentru noi. Pâinea simbolizează trupul lui Isus, iar vinul simbolizează sângele lui Isus. Când noi mâncăm și bem aceste simboluri, ele ne îndreaptă spre jertfa plină de dragoste a lui Isus, care dă viață. Cina Domnului, apoi, ne ajută să ne aducem aminte de Evanghelie într-un fel tangibil, prin simțurile noastre:

- Când guști pâinea, adu-ți aminte că, pe cât de reală este acea pâine în gura ta, la fel de real este faptul că Fiul lui Dumnezeu a devenit un om și Și-a dat trupul pentru tine,

Hristos trebuie să fie „re-prezentată” literal pe altar. Dar acest lucru este incorect, pentru că Biblia ne învață că moartea lui Isus pe cruce a fost o jertfă făcută odată pentru totdeauna spre spălarea noastră de păcat: „Prin această ‚voie’ am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, odată pentru totdeauna” (Evrei 10:10). Nu există niciun temei biblic pentru a crede că Isus voia ca ucenicii Lui să mănânce literal trupul și sângele Lui. Dacă ești un creștin ce crede în Evanghelie, și te întrebi dacă este în regulă să iei parte la Cina Domnului la Masa romano-catolică, vreau să îți dau un sfat: nu. Învățătura romano-catolică despre Cina Domnului neagă că jertfa odată pentru totdeauna făcută de Isus pe cruce a fost suficientă pentru spălarea păcatelor tale. În schimb, ei cred că El trebuie jertfit iar și iar în Cina Domnului. Această învățătură respinge esența Evangheliei. Prin participarea la pâinea și vinul de la Masa catolică, ne-am da acceptul față de o înțelegere falsă a Evangheliei. Iată de ce mulți reformatori protestanți au fost gata să fie martirizați decât să ia Masa și să susțină învățătura romano-catolică despre Cina Domnului.

astfel încât tu să ai viața veșnică.

- Când guști dulceața vinului sau a sucului de struguri, îți aduci aminte de dulceața iertării păcatelor tale datorită faptului că Isus Și-a vărsat sângele pentru tine.

Când iei Cina Domnului, adu-ți aminte că:

- Ai fost vrăjmaș lui Dumnezeu, dar acum ai fost înfiat în familia Sa.
- Ai fost condamnat în păcatul tău, dar acum ești socotit neprihănit.
- Ai fost rob față de păcat, dar acum ai fost eliberat ca să-L slujești pe Dumnezeu.
- Ai fost mort în păcatul tău, dar acum ai fost făcut viu.
- Te îndreptai spre Iad, dar acum ești un cetățean al Împărăției cerești a lui Dumnezeu.

... și toate acestea datorită lui Isus!

Acest act de aducere aminte nu este o simplă activitate mentală. Este o aducere aminte care redefinește și modelează cine suntem. Ea anulează poveștile noastre de viață centrate pe noi înșine și ne așează într-o

nouă și de departe mai mare narațiune. Este un exercițiu în trăirea în interiorul identității noastre noi.

Lasă ca inima ta să fie umplută de mulțumire pentru viața pe care Isus a obținut-o pentru tine prin moartea Sa. Iată de ce Cina Domnului este denumită uneori „Euharistia” – termenul provine dintr-un cuvânt din greacă având sensul de „mulțumire”. La Cina Domnului, noi ne uităm înapoi cu inimi mulțumitoare către crucea Domnului nostru Isus.

O MASĂ LUATĂ ÎMPREUNĂ

Eu am locuit în câteva țări și am avut plăcerea să cunosc oameni din diferite culturi. Un lucru pe care l-am observat în toate aceste culturi este că familiile mănâncă împreună. Fie că este masa luată împreună acasă sau la oșpețe mari cu ocazia sărbătorilor din familie, mesele fac cumva să aducă familiile împreună. Când noi mâncăm, suntem în măsură să ne uităm unii în ochii altora, petrecem timp împreună și suntem parte din viețile noastre.

Cina Domnului nu este diferită. Da, ea este o masă unde noi ne aducem aminte de Isus și de ceea ce El a făcut pentru noi, la nivel individual. Dar ea este și o masă de familie în care ne amintim *împreună* de Isus.

Mulți creștini cred că viața creștină este ceva ce se petrece doar între „mine și Isus”. Ei cred că biserica are puțin sau deloc de-a face cu relația noastră personală cu Isus; ea este doar un eveniment săptămânal opțional. Cu această mentalitate, Cina Domnului este tratată ca o masă privată luată cu Isus: îmi aduc aminte de ceea ce El a făcut pentru *mine* într-un moment special pe care *il împărtășesc eu* cu El. Dar această atitudine ratează toată ideea, nu doar a Cinei Domnului, ci și a vieții creștine în sine.

Când Isus a murit pe cruce, El nu doar a mântuit un grup de indivizi fără vreo relație între ei; El a murit ca să mântuiască un *popor*. În fapt, Isus a murit ca păcătoși din toată lumea – oameni de etnii, limbi, culturi și contexte diferite – să fie uniți împreună în El ca familia globală a lui Dumnezeu. Isus Și-a vărsat sângele astfel încât noi să devenim frații și surorile Lui răscumparați cu sânge, înfiați în familia copiilor lui Dumnezeu.

Observă felul în care aceste pasaje biblice subliniază că Isus ne aduce împreună ca o *familie*:

- Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din *casa lui Dumnezeu* (Efes. 2:19).

- De aceea, Lui nu-I este rușine să-i numească „frați”, când zice: „Voi vesti Numele Tău fraților Mei; Îți voi cânta lauda în mijlocul adunării”. Și iarăși: „Îmi voi pune încrederea în El”. Și în alt loc: „Iată-Mă, Eu și copiii, pe care Mi i-a dat Dumnezeu!” (Evrei 2:11-13).

Când creștinii se numesc reciproc „frate” sau „soră”, acesta nu este doar un fel creștin de a fi călduros și prietenos; noi folosim un titlu prețios care reflectă o realitate spirituală. Noi *suntem* cu adevărat frați și surori, și am fost făcuți astfel prin sângele lui Isus. El ne-a mântuit *din* lume și ne-a adus *în* familia Lui.

Ce ar trebui să facem cu asta? Ar trebui să ne alăturăm unei biserici.² La urma urmei, Isus ne cheamă să trăim această relație de familie prin membralitatea într-o biserică locală. Bisericile locale sunt grupuri de creștini care se dedică ascultării împreună de poruncile lui Hristos:

- Ei se strâng împreună cu regularitate, sub predicarea Cuvântului lui Dumnezeu.
- Ei au grijă unii de alții trăind împreună ca familia lui Dumnezeu.

² Pentru mai multe informații, v. Mark Dever, *Why Should I Join a Church?* (Wheaton, IL: Crossway, 2020). Disponibil în limba română la Editura MAGNA GRATIA.

- Ei recunosc și își confirmă reciproc credința prin botez și Cina Domnului.

Dacă ți-ai pus încrederea în Isus și ți-ai dedicat viața Lui, ar trebui să te dedici altor creștini într-o biserică locală. În biserică, vei învăța să trăiești ca un ucenic al lui Isus. Viața trăită împreună cu alți creștini în biserica locală nu este opțională sau un bonus; ea este parte din ascultarea esențială.

Dacă ai vrea să identifici membrii familiei mele, ai putea să te uiți la certificatul meu de căsătorie și la certificatele de naștere ale copiilor mei – sau ai putea pur și simplu să vii la mine acasă în fiecare seară și să vezi cine stă așezat cu regularitate la masă. Tot astfel, Isus le-a dat bisericilor locale botezul și Cina Domnului ca să îi însemneze pe cei care aparțin familiei *Sale*. Dă-mi voie să explic ce vreau să spun.

În botez au loc cel puțin două lucruri: (1) un creștin se identifică public cu Isus și cu poporul Lui, și (2) o biserică îl confirmă public pe acela ca fiind credincios și îl primește în familia lui Isus. La Cina Domnului, creștinii își înnoiesc dedicarea deopotrivă față de Isus și unul față de altul; ei își afirmă credința continuă în Isus și membralitatea lor reciprocă în familia Sa. Împreună, botezul și Cina Domnului identifică

cine este „în” biserica locală și cine este „în afara” ei – ele ne arată cine îi aparțin familiei.

Cina Domnului este o masă de familie. Iată de ce doar o biserică ar trebui să ia Cina Domnului când membrii ei sunt strânși laolaltă. Ca nou creștin, eu credeam că Cina Domnului era ceva ce creștinii pot să facă oricând câțiva dintre ei se întâmplă să fie împreună. Ca un nou creștin zelos (și ignorant!), eu am luat pâinea și vinul cu colegi creștini de cameră și chiar cu mireasa mea când eram pe avion, crezând că noi luam „Cina Domnului” împreună. Regretabil, acest fel de acțiune neinformată este destul de răspândită. Poate că ai auzit de felul cum Buzz Aldrin, al doilea om ajuns pe lună, și-a dat singur Cina Domnului odată ajuns acolo! Oricât de interesant ar suna, Scriptura arată clar că Cina Domnului este o masă specială care poate fi luată doar când biserica este adunată: ceea ce o face să fie Cina Domnului este această dimensiune colectivă a noastră!³

³ Bisericile care susțin acest principiu diferă în ce privește excepția ce se face pentru cei care nu pot veni la biserică din motive de natură medicală, din cauza unui handicap sau a vârstei (de exemplu, cei nedeplasabili sau dintr-un azil). Cei care nu permit o astfel de practică susțin că inabilitatea fizică a cuiva de a participa la Cină îl scuză pe acel om de obligația împlinirii poruncii. Cei care o permit, spun că Cina este validă dacă este administrată de reprezentanții bisericii ca o excepție specială ce nu este normativă sau obișnuită.

Gândește-te la felul în care apostolul Pavel i-a corectat pe unii creștini egoiști din Corint. Biserica era un talmeș-balmeș. Membrii bisericii erau dezbinați în grupuri, în funcție de predicatorii lor favoriți, și țineau păcate scandaloase băgate sub preș. Ei erau confuzi într-o mulțime de chestiuni, de la căsătorie și divorț până la închinare și daruri spirituale. Dar o problemă era atât de gravă, încât stârnise disciplina din partea lui Dumnezeu, făcându-i pe unii să se îmbolnăvească și chiar să moară. Ce problemă a atras un răspuns atât de puternic din partea Domnului? Ei bine, ei nu luau seama unii la alții la Cina Domnului.

Unii corinteni se purtau egoist; ei nu se așteptau unii pe alții când celebrau Cina. Membrii bogați se îndopau de mâncare și de vin înainte ca membrii săraci ai bisericii să ajungă acolo. Corectând această greșală, Pavel subliniază în repetate rânduri că corintenii trebuiau să *se strângă* înainte de a putea celebra Cina Domnului:

- „*Vă adunați laolaltă* nu ca să vă faceți mai buni, ci ca să vă faceți mai răi” (1 Cor 11:17).
- „*Atunci când veniți la adunare*, între voi sunt dezbinări” (1 Cor. 11:18).
- „*Când vă adunați* dar în același loc, nu este cu

putință să mâncați Cina Domnului. Fiindcă atunci când stați la masă, fiecare se grăbește să-și ia cina adusă de el, înaintea altuia; așa că unul este flămând, iar altul este beat. Ce? N-aveți case pentru ca să mâncați și să beți acolo? Sau disprețuiți Biserica lui Dumnezeu, și vreți să faceți de rușine pe cei ce n-au nimic? Ce să vă zic? Să vă laud? În privința aceasta nu vă laud” (1 Cor. 11:20-22).

- „Astfel, frații mei, *când vă adunați* să mâncați, așteptați-vă unii pe alții. Dacă-i este foame cuiva, să mănânce acasă, pentru ca *să nu vă adunați spre osândă*” (1 Cor. 11:33-34).

Conform cu ceea ce Pavel afirmă, Cina Domnului ar trebui să fie luată *împreună*, când suntem adunați ca biserică. La fel cum familia ia parte la o masă când familia este strânsă *împreună*, Cina Domnului este rezervată momentelor când familia bisericii este împreună. Ea nu este pentru grupurile mici, pentru studiile biblice, nici pentru un grup de creștini care iau parte la o conferință, nici pentru tinerii de la o tabără și nici chiar pentru astronauții de pe Lună!

Dar Biblia merge chiar un pas mai departe. Cina Domnului este chiar mai mult decât masa care îi

identifică pe membrii familiei lui Isus. Cina Domnului de fapt *face* ca un grup de credincioși în Hristos să fie aduși într-o biserică locală.

Isus ne aduce în familia Lui prin credința noastră în jertfa Lui adusă odată pentru totdeauna. Întrucât suntem uniți cu Hristos, noi suntem uniți și unii cu alții în El. Când ne aducem aminte împreună de jertfa Lui la Cina Domnului, noi ne exprimăm dedicarea atât față de Isus, cât și unii față de alții. Cina Domnului celebrează și exprimă unitatea noastră într-un fel în care nimic altceva nu o poate face. Ea *ne leagă împreună* ca familia lui Hristos. Când mâncăm și bem împreună, noi devenim *una*.

Hai să vizităm din nou Corintul. Credincioșii de acolo nu doar că nu țineau cont unii de alții la Cina Domnului, ci unii dintre ei luau parte și la mese păgâne, care onorau zei falși. Pavel i-a avertizat pe corințeni că participarea la acest fel de mese însemna părtășie în idolatrie. De partea cealaltă, a fi părtaș la Cina Domnului înseamnă să fii părtaș în Hristos. Pavel scria:

Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte

din aceeași pâine (1 Cor. 10:16-17).

Ce înseamnă asta? Înseamnă că, atunci când mâncăm și bem Cina Domnului, suntem așezați la masă cu Isus: noi *avem părtășie* cu El. Și întrucât *avem părtășie* cu El, *avem părtășie* și unii cu alții. Iată de ce Cina Domnului este denumită adesea „comuniune” [sau *părtășie*, n.tr.]. Privește din nou la ceea ce Pavel spune în versetul 17: „noi, care suntem mulți, suntem *un trup*, căci toți luăm parte din *aceeași pâine*”. Altfel spus, Cina Domnului ne face una; ea ne face să fim o biserică.

Una dintre marile binecuvântări din viața mea este congregația pe care o păstoresc. Biserica noastră este amplasată într-un oraș global din Orientul Mijlociu. Ea este compusă din oameni care provin din aproape 50 de naționalități și chiar din mai multe etnii, culturi și limbi. Prin moartea Lui, Isus ne-a unit pe toți în El. Când ne strângem ca biserică, noi experimentăm o pre-gustare a Cerului, unde poporul pe care Isus l-a răscum-părat din orice seminție, de orice limbă și din orice popor se va închina înaintea Lui pe veci (Apoc. 7:9-12).

Într-o circumstanță când biserica noastră a luat Cina Domnului, țara mea natală, India, era în pragul războiului cu vecinii lor, Pakistanul – un conflict care

a mocnit vreme de zeci de ani. În acea dimineață, doi bărbați au slujit congregația noastră la Cina Domnului: unul era din India, și celălalt din Pakistan. Deși țările lor natale erau în prag de război, acești bărbați erau în pace unul cu altul – totul datorită trupului și sângelui lui Isus. Ei au mâncat și au băut împreună ca membri ai aceleiași familii. Iată ce ilustrează Cina Domnului: pacea și unitatea pe care Isus le-a câștigat pentru noi, atât în jurul mesei Lui acum, cât și în jurul tronului Lui în veșnicie.

Așadar, ce sens au toate acestea pentru tine? Data următoare când mergi la Cina Domnului, iată câteva lucruri pe care să le păstrezi proaspete în minte:

- Nu este totul doar despre tine! Acesta nu este un moment privat, extra-special, al tău cu Isus; este un timp special cu familia în care El te-a adus.
- Învață cu regularitate mai mult despre felul în care Dumnezeu a lucrat în viețile altor membri din biserica ta; descoperă cum au ajuns ei să Îl cunoască pe Isus și cum au crescut în Domnul. Când iei Cina Domnului, mulțumește-I lui Dumnezeu pentru harul din viețile lor la fel ca pentru harul din viața ta.

- Nu îți amintești doar ceea ce Isus a făcut ca să mântuiască aceste persoane, ci celebrezi faptul că El v-a făcut pe voi toți o familie. Adu mulțumiri pentru legătura câștigată cu sânge care vă unește cu Isus și unii cu alții. Bucurați-vă de părtășia voastră cu Isus și cu familia bisericii tale.

O MASĂ CARE HRĂNEȘTE

În urmă cu câțiva ani, am schimbat stilul meu de viață nesănătos și sedentar pe un regim solicitant de exerciții fizice. Am învățat de asemenea să îmi schimb dieta ca să pot face față cerințelor noi (și intense!). Când am făcut aceste schimbări, am auzit un slogan nutrițional comun: „Mâncarea este combustibil”. Ideea este simplă: o dietă sănătoasă susține un stil de viață sănătos.

Dacă ai umblat cu Isus oricât timp, știi că viața creștină este mult mai solicitantă și mai intensă decât orice rutină de exerciții fizice. Din fericire, Isus ne alimentează cu mâncare hrănitoare – hrana Cuvântului Lui și hrana Cinei Lui. Cina Domnul fortifică și hrănește credința noastră când noi umblăm cu Isus. Ca să înțelegem cum se petrece asta, trebuie să reflectăm la

temenii relației noastre cu Dumnezeu în Hristos.

Când Isus a murit pe cruce, El nu doar ne-a mântuit de păcatele noastre; El ne-a mântuit pentru a avea o relație cu Dumnezeu prin El. În Hristos, Dumnezeu S-a dedicat nouă; El a făgăduit că ne iartă păcatele, că ne transformă viețile și că ne dă o cunoaștere a Sa adevărată și intimă. El S-a angajat față de noi prin ceea ce Biblia denumesc un „legământ”.

Ce este un legământ? Un legământ este o relație de angajament caracterizată de dragoste loială și de credincioșie, zidită pe făgăduințe obligatorii. De exemplu, căsătoria este un legământ în care un bărbat și o femeie se angajează să se dedice unul altuia.

În Vechiul Testament, vedem că Dumnezeu intră în legămintele cu poporul Lui. Aceste legămintele apar în momente-cheie din narațiunea biblică. Și totuși, ființele omenești – fie că este vorba despre Adam sau despre Israel, poporul ales al lui Dumnezeu – s-au dovedit necredincioase și au încălcat legământul. Iată de ce făgăduința lui Dumnezeu de a face un „nou legământ” cu poporul Său este atât de minunată. El a făgăduit că va face un legământ care va fi diferit de cele anterioare:

Iată, vin zile, zice Domnul, când voi face cu casa lui Israel și cu casa lui Iuda un legământ nou. Nu ca

legământul pe care l-am încheiat cu părinții lor în ziua când i-am apucat de mână, să-i scot din țara Egiptului, legământ, pe care l-au călcat, măcar că aveam drepturi de soț asupra lor, zice Domnul. Ci iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea înăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu. Niciunul nu va mai învăța pe aproapele, sau pe fratele său, zicând: „Cunoaște pe Domnul!” Ci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic până la cel mai mare, zice Domnul; căci le voi ierta nelegiuirea, și nu-Mi voi mai aduce aminte de păcatul lor (Ier. 31:31-34).

În acest text, Dumnezeu i-a făgăduit poporului Lui un legământ nou, în care El avea să dea iertarea de păcate, inimi ascultătoare și o relație apropiată cu El. Dar acest lucru ridică unele întrebări foarte importante: Cum ar putea Dumnezeu să ierte păcatele poporului Lui? Cum avea Dumnezeu care Își ține legământul să intre într-un legământ de durată cu un popor care încalcă legământul?

Când Isus a instituit Cina Domnului, El a afirmat explicit că, prin moartea Lui, El stabilea noul legământ făgăduit în Ieremia 31:

Apoi a luat un pahar și, după ce l-a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, zicând: „Beți toți din el; căci

acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor” (Matei 26:27-28).

Acest pahar este legământul cel nou, făcut în sângele Meu, care se varsă pentru voi (Luca 22:20).

Dumnezeu intră în legământ cu păcătoșii datorită jertfei lui Isus. Isus a întemeiat noul legământ dându-Se pe Sine la moarte, purtând pedeapsa pe care noi o merităm și plătind pentru păcatele noastre prin sângele Lui. Prin Isus, noi devenim beneficiarii tuturor făgăduințelor noului legământ al lui Dumnezeu.

Ce au de-a face toate acestea cu Cina Domnului? Ei bine, Cina Domnului ne îndreaptă privirile către participarea noastră la făgăduințele glorioase ale acestui nou legământ. Asemenea botezului, Cina este un *semn* al noului legământ. În Biblie, legămintele sunt în general însoțite de semne. De exemplu, noi vedem curcubeul în legământul făcut de Dumnezeu cu Noe (Gen. 9:8-17), circumcizia în legământul lui Dumnezeu cu Avraam (Gen. 17:9-14), și Paștele în legământul lui Dumnezeu cu Israelul. Chiar și în căsătorie, soțul și soția fac schimb de verighete ca semne ale promisiunilor legământului lor. Dumnezeu ne-a dat botezul și Cina Domnului ca semne ale legământului, care să ne aducă aminte de credințioșia Lui.

Aducându-ne aminte într-un fel vizual de credințioșia lui Dumnezeu, Cina Domnului hrănește credința și sufletele noastre. Gândește-te din nou la noul legământ făgăduit în Ieremia 31:31-34. Prin Isus, aceste făgăduințe devin o realitate. Ține minte că, în noul legământ, Isus ni S-a dat pe *Sine*. Prin unirea noastră cu El, inimile noastre primesc puterea de a trăi în credință și ascultare de poruncile lui Dumnezeu și în părtășie adevărată cu Dumnezeu. Cina Domnului este locul în care noi gustăm, în mai multe feluri, împlinirea acestor făgăduințe.

Iată de ce Isus identifică pâinea și vinul cu *Sine*:

Luați, mâncați; *acesta este trupul Meu*... Beți toți din el; căci *acesta este sângele Meu, sângele legământului* celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor (Matei 26:26-28).

În Evanghelia lui Ioan, deși Isus nu vorbește specific despre Cina Domnului, El descrie credința în El în felul următor:

Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului, și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă... Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, rămâne în Mine, și Eu rămân în el (Ioan 6:53, 56)

Isus folosește limbajul despre a mânca și a bea pentru a vorbi despre natura dătătoare de viață a unirii noastre cu El. Când credem în Isus, *noi Îl primim*. La Cina Domnului, când mâncăm și bem în credință, noi *ne hrănim din Hristos prin credință*. Noi mergem la masa Lui cerească, unde avem *părtășie* cu El prin credință. La fel ca atunci când un bun smoothie alimentează mușchii oboseți cu combustibilul necesar pentru un exercițiu de gimnastică serios, Cina Domnului reîncarcă rezervele credinței noastre și alimentează inimile noastre ostenite cu puterea de care avem nevoie pentru viața creștină.

Când vorbim despre Isus că ne hrănește la Cina Domnului, trebuie să ne fie clar ceea ce ea *nu* semnifică. Unele tradiții creștine susțin că Cina Domnului îi vindecă miraculos pe credincioși de bolile fizice. Alții susțin că ceva magic se petrece doar prin a mânca pâinea și a bea vinul. Astfel de perspective superstițioase despre Cină sunt greșite. Scriptura ne învață clar că pâinea și vinul sunt *simboluri* care ne îndreaptă atenția către o realitate mai mare; ele nu sunt elemente magice în sine. Biblia nu promite nicăieri vindecarea fizică prin Cină. Când noi Îl întâlnim pe Isus din punct de vedere spiritual, credința noastră este întărită când ne punem

credința în făgăduințele legământului Lui.

Cum ar trebui să afecteze acest lucru felul cum înțelegi Cina Domnului? Iată câteva gânduri:

- Cere-I lui Isus să îți aducă aminte de jertfa Lui pentru tine.
- Crede că Isus îți va da harul de care ai nevoie ca să crezi în El și să ascuți de poruncile Lui.
- Vino la Cina Domnului cu așteptarea ca, împreună cu familia bisericii tale, să luați parte la o masă diferită de toate celelalte, *o masă cu Isus însuși*.

O MASĂ A REFLECȚIEI

În urmă cu câțiva ani, eu și alți lideri religioși din țara mea am fost invitați la un eveniment important – o masă la palatul unui șeic. Acest eveniment foarte special cerea să trimitem dinainte copii ale actelor de identitate și ale pașapoartelor. Am fost supuși unor verificări de securitate și unui decor foarte special. Nimeni nu putea pur și simplu să vină și să participe la această masă!

Dar pentru cine este Cina Domnului? Și care sunt cerințele pentru a participa la ea? Am văzut până aici că

Cina Domnului este o masă pentru familia lui Isus, în care noi ne aducem aminte de moartea Mântuitorului nostru încât avem părtășie cu Isus și unii cu alții.

Dar când noi luăm Cina Domnului, trebuie să recunoaștem că luăm masa cu o *Persoană regală*; trebuie să ne aducem aminte că stăm așezați la masa Împăratului Isus însuși! Și, ca la orice masă cu o personalitate regală, există cerințe și restricții.

Din nou, să ne întoarcem în Corint, unde Pavel a instruit biserica despre cum să celebreze Cina Domnului. Dacă îți aduci aminte de context, creștinii din Corint se tratau unii pe alții defectuos venind la Cina Domnului printr-o abordare a ei păcătoasă. Pavel i-a însemnat să se cerceteze pe ei înșiși înainte de a lua Cina:

De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului. Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta. Căci cine mănâncă și bea, își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului. Din pricina aceasta sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi, și nu puțini dorm. Dacă ne-am judeca singuri, n-am fi judecați. Dar când suntem judecați, suntem pedepsiți de Domnul, ca să nu fim osândiți odată cu lumea. Astfel, frații mei, când vă adunați să mâncați, așteptați-

vă unii pe alții. Dacă-i este foame cuiva, să mănânce acasă, pentru ca să nu vă adunați spre osândă. Celelalte lucruri le voi rândui când voi veni (1 Cor. 11:27-34).

Acestea sunt cuvinte serioase! Aceasta nu este o masă oarecare. Aceasta este o masă cu o Persoană regală; este masa de familie a Împăratului nostru Isus. Când corintenii se ignorau unii pe alții la Cina Domnului, Dumnezeu i-a judecat și disciplinat prin boală sau chiar moarte. Iată cât de serios tratează Isus această masă.

Și noi ar trebui să o tratăm cu seriozitate. Dar cum facem asta? În primul rând, trebuie să recunoaștem restricțiile legate de cine poate să participe și cine nu. În al doilea rând, trebuie să luăm în considerare ce anume este cerut de la cei care participă.

1) Restricțiile

Întrucât Cina Domnului este masa de familie a lui Isus, cei care participă la ea trebuie să facă parte din familia lui Isus. Asta înseamnă că există 3 restricții legate de cine poate veni la masă: crezul, botezul și apartenența. Hai să le analizăm pe fiecare în parte.

Crezul

Cina Domnului este rezervată *credincioșilor* în

Isus, cei care s-au pocăit de păcatele lor și și-au pus credința în Isus pentru viața veșnică. Necreștinii nu pot participa la această masă pentru că ei nu și-au pus încrederea în moartea lui Isus spre iertarea lor, astfel că ei nu fac parte din familia Lui. Ei nu își pot *aminti* de moartea lui Isus, pentru că ei nu și-au pus încredere în sensul ei pentru viețile lor.

Botezul

Cina Domnului este pentru cei care au fost botezați. Nu doar că participanții trebuie să își fi pus credința în Hristos, ci ei trebuie să se fi și identificat public cu El și cu familia Lui, prin botez. Așa cum am notat deja, botezul și Cina Domnului sunt ambele semne ale noului legământ: botezul este semnul *inițial* al legământului, iar Cina Domnului este semnul lui *continu*. Botezul este felul cum intrăm în palatul Împăratului, care este necesar *înainte* de a te așeza la masa Lui.

Apartenența

Cina Domnului este rezervată membrilor „în bună stare” ai bisericii locale. De ce această restricție? Adu-ți aminte de ce am discutat anterior: membralitatea într-o biserică locală nu este opțională pentru viața creștină; ea este contextul în care trăim în practică dedicarea noastră

față de Isus și față de poporul Lui. Așa că, înainte de a sta la masa familiei, trebuie să te asiguri că te-ai dedicat ca să fii parte din familie – un angajament făcut prin membralitate.

Am văzut de asemenea că Cina Domnului este felul în care bisericile locale identifică cine îi aparține familiei lui Isus și cine nu. Cum? Ei bine, Isus le poruncește bisericilor să se asigure că nimeni nu Îl slujește doar cu buzele, pretinzând că Îl urmează, în timp ce nu ascultă de poruncile Lui. Isus învață bisericile să păzească sfințenia și mărturia lor. Și ele fac acest lucru prin practica disciplinei bisericii.

Disciplina bisericii este felul în care o biserică corectează și confruntă păcatul din mijlocul ei (v. Matei 18:15-20 și 1 Cor. 5:1-13).⁴

Dacă cineva pretinde că Îl urmează pe Isus, dar trăiește continuu în păcate de care nu se pocăiește, Dumnezeu îi poruncește poporului Său să excludă acel om dintre membri și să îl excludă și de la Cina Domnului. Acest act este denumit *excomunicare*, pentru că presupune să excluzi pe cineva din comuniune sau părtășie.

⁴ Pentru mai multe informații despre disciplina bisericii, v. Jonathan Leeman, *Is It Loving to Practice Church Discipline?* (Wheaton, IL: Crossway, 2020). Disponibilă în limba română la Editura MAGNA GRATIA.

Scopul acestui act dificil este să trezească persoana în cauză față de gravitatea păcatului, pentru ca el sau ea să se întoarcă de la acel păcat. Totuși, implicația pentru Cina Domnului este clară: doar membrii aflați într-o stare bună (adică cei ce nu sunt sub disciplina bisericii) pot să participe la ea.

În mod obișnuit, când o biserică celebrează Cina Domnului, păstorul sau persoana care conduce slujirea va explica aceste restricții, așa încât vizitatorii necreștini sau alte persoane, care nu se califică, să nu participe.

Așadar, ar trebui să iei parte la Cina Domnului? Puneți următoarele patru întrebări, iar dacă răspunsul la toate patru este afirmativ, atunci ar trebui să iei parte.

- M-am *întors de la păcatul meu* și mi-am pus *credința* în Isus și în moartea Lui jertfitoare pentru mine?
- M-am *identificat* cu Isus și cu poporul Lui prin botez?
- M-am *dedicat* față de Isus și poporul Lui prin membralitatea în biserica locală?
- Umblu acum *în părtășie* cu familia lui Isus în biserica locală?

2) Cerințele

Cuvântul lui Dumnezeu pune restricții legate de cine poate să ia parte la Cina Domnului și cine nu. Dar el nu se oprește aici. El impune și anumite cerințe pentru cei care participă. Ca să înțelegem aceste cerințe, trebuie să luăm aminte la ceea ce Pavel spune în 1 Corinteni 11:27-34, în particular ce vrea să spună el când afirmă că o persoană trebuie „să se cerceteze”, că trebuie să „ne judecăm în adevăr”, și că trebuie să „deosebim trupul”.

Din nou, trebuie să ne aducem aminte de context. În Corint, oamenii îi ignorau pe ceilalți membri ai bisericii înfruptându-se din mâncare și îmbătându-se de vin, astfel că nu mai rămânea nimic când membrii mai săraci ai bisericii soseau. Acești lacomi bogați îi dezono-
rau pe ceilalți membri ai bisericii. În loc să fie un timp pentru celebrarea legăturilor de familie în Hristos, Cina Domnului din Corint devenise un moment de dezbinare în trupul lui Hristos.

Așa că, mai înainte de toate, instrucțiunile lui Pavel țin de preocuparea noastră pentru ceilalți membri ai bisericii. Când venim la Cina Domnului, noi venim în unitate cu frații și surorile noastre în Hristos. Noi suntem membre ale aceluiași trup, iar Isus ne-a făcut

astfel prin trupul și sângele Lui. Noi nu putem pretinde că *ne aducem aminte de* jertfa lui Hristos la Cina Domnului fără să *recunoaștem* felul cum acea jertfă ne unește unii cu alții. În fapt, a-i disprețui pe ceilalți membri la Cina Domnului înseamnă să disprețuim moartea Domnului și chiar să Îl disprețuim pe El. Asta înseamnă să mâncăm și să bem „fără să deosebim trupul” (1 Cor. 11:29). Așadar, cerința primară când venim la Cina Domnului este să ne asigurăm că facem asta cu o prețuire și dragoste adecvate pentru frații noștri și pentru surorile noastre în Hristos.

Cina Domnului ne cere și să ne cercetăm pe noi înșine. Unii creștini au înțeles greșit porunca lui Pavel de a nu participa într-o manieră „nevrednică”. Ei duc prea departe această cercetare de sine și se îngrijorează de faptul că, fără să știe, ar fi putut comite un păcat care îi face nevrednici să ia Cina. Dar păcatul este o realitate în viețile tuturor dintre noi; nimeni nu poate pretinde că este „vrednic” pe baza a ceea ce el a făcut sau n-a făcut. Frați și surori, nu cădeți în paralizie prin această cercetare de sine.

Pe de altă parte, cercetarea de sine este sănătoasă și utilă dacă este făcută în lumina Evangheliei. Viețile noastre sunt deseori aglomerate și zgomotoase; Cina

Domnului ne dă oportunitatea să încetinim ritmul lor, să reflectăm și să ne cercetăm inimile. De fiecare dată când venim la Cină, ne este dată oportunitatea de a ne revigora credința în Isus și de a ne întări hotărârea de a umbla în pocăință, sfințenie și dragoste. Acum, că ne-am uitat la aceste cerințe pentru participarea la Cina Domnului, ești gata să te gândești la felul cum poți să te pregătești cel mai bine pentru Cină. Iată câteva întrebări pe care să ți le pui:

- Oare îmi pune credința în orice altceva decât în Isus și în moartea Lui, ca să mă mântuiască de păcat? Dacă răspunsul este afirmativ, acesta este un bun moment să îți înnoiești credința în Isus ca singura ta nădejde în viață și în moarte.
- Există păcate pe care trebuie să le mărturisesc și de care să mă pocăiesc înaintea Domnului? Dacă răspunsul este afirmativ, acum este un bun moment să îți mărturisești păcatele înaintea lui Dumnezeu, să primești iertarea Lui și să te hotărăști să umbli în pocăință.
- Trăiesc eu în pace și unitate cu frații mei și cu surorile mele în Hristos? Dacă răspunsul este negativ, atunci asigură-te că umbli după pace și împăcare în orice relație frântă *înainte* de a

lua parte la Cina Domnului (citește Matei 5:21-24).

În urmă cu mai mulți ani, două femei din biserica noastră au intrat într-o dispută. Înainte de Cina Domnului, păstorul ne-a încurajat să ne cercetăm și să luăm parte într-o manieră vrednică. Îmi aduc aminte clar de felul cum una dintre aceste femei s-a dus la celălalt capăt al holului, către femeia pe care o jignise. Ele s-au îmbrățișat cu lacrimi. S-au împăcat una cu alta și astfel au luat Cina Domnului ca surori în Hristos, recunoscând că s-au putut ierta una pe alta datorită a ceea ce această masă reprezenta – anume că, prin moartea Lui, Domnul Isus le iertase și pe ele.

O MASĂ A ANTICIPĂRII

Mie îmi place gătitul, în special mâncarea mare, indiană, și să îi invit pe oameni să ia masa cu familia mea. Gătitul unei mese indiene mari este un „eveniment”, ceva care implică mai multe ore de trudă atentă. Atunci când gătesc, anticiparea și entuziasmul din familia mea crește pe măsură de membrii ei capătă mici crâmpie din ceea ce urmează. O lingură de sos aici, o bucățică de carne acolo, cu aromele plutind în aer – toate acestea cresc exclamațiile de *ooo!* și *aamm!* când noi toți așteptăm să ne așezăm

în final la masă, unde putem să ne hrănim.

Când Isus a mâncat masa finală de Paști alături de ucenicii Lui, El le-a vorbit despre o altă masă, pe care El o aștepta cu nerăbdare:

Vă spun că, de acum încolo nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi nou în Împărăția Tatălui Meu (Matei 26:29).

Chiar atunci când Isus a instituit Cina Domnului, El a vrut ca ucenicii Lui să știe că această masă era doar o prevedere, o pregustare a unei mese mai mari din viitor.

Țelul vieții creștine este părtășia supremă – *comuniunea* – cu Dumnezeu. Viețile noastre ar trebui să se umple chiar de pe acum de anticipare, speranță și tânjire în timp ce așteptăm gloriile noii creații a lui Dumnezeu. Biblia ne spune că vine o zi când Dumnezeu va face toate lucrurile noi, o vreme când toate întristările și încercările noastre se vor sfârși, și ne vom bucura de părtășie veșnică cu Dumnezeu (Apoc. 21:3-4). În acea zi, Isus, Mirele, va fi unit în final și pe veci cu Biserica, Mireasa Lui răscumpărată cu sânge (Apoc. 21:2, 9). Mântuitorul va fi unit pe veci cu poporul pentru care Și-a vărsat sângele ca să îl mântuiască.

Scriptura ne reamintește în repetate rânduri că

această zi glorioasă va fi celebrată cu un ospăț de nuntă în cinstea Mielului și a Miresei Lui:

Și am auzit, ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: „Aleluia! Domnul, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic, a început să împărățească. Să ne bucurăm, să ne veselim, și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit, și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor, și curat”. (În in subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților). Apoi mi-a zis: „Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!” Apoi mi-a zis: „Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!” (Apoc. 19:6-9; v. și Isaia 25:6-9).

Cina Domnului este o pregustare a acestui moment, ca atunci când guști mâncarea din polonic. Ea este menită să hrănească apetitul nostru pentru ospățul care reprezintă împlinirea finală a tuturor făgăduințelor mântuitoare ale lui Dumnezeu. Iată de ce apostolul Pavel spune: „ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, *până va veni El*” (1 Cor. 11:26). Când mâncăm și bem la Cina Domnului, noi nu doar anticipăm, ci și proclamăm venirea Împărăției lui Isus. Noi nu doar proclamăm că Isus a murit, ci și că El este înviat și va reveni. Noi proclamăm în prezent nu doar ceea ce Isus a făcut

în trecut, ci și ceea ce El va face în viitor. Noi mâncăm și bem anticipând ziua glorioasă când vom mânca împreună cu El în Împărăția Sa cerească.

Și ghici ce? Isus privește cu nerăbdare înainte către acea masă la fel ca și noi. Mirele bucuros tânjește să fie unit cu Mireasa Lui.

UN SCURT REZUMAT

Am discutat destul de multe lucruri în această scurtă carte. Iată aici un scurt rezumat, în cinci puncte, a ceea ce noi facem la Cina Domnului:⁵

1) Noi privim *înapoi*: ne amintim de trupul și sângele lui Hristos date pentru noi la Cruce; ne amintim că moartea Lui ne-a adus iertarea și viața veșnică.

2) Noi privim *spre exterior*: celebrăm legătura de familie pe care o avem cu frații și surorile în Hristos, în biserica locală.

3) Noi privim *în sus*: conștientizăm că suntem ridicați ca să stăm împreună cu Isus, Gazda noastră cerească,

⁵ După ce am dezvoltat eu însumi acest sumar în cinci puncte, am descoperit că și alți autori au folosit rezumate similare pentru a descrie Cina Domnului: Erik Raymond, "What Should I Think about During the Lord's Supper?", The Gospel Coalition (blog), 16 aprilie 2019, <https://www.thegospelcoalition.org/blogs/erik-raymond/think-lords-supper/> și Bobby Jamieson, *Understanding the Lord's Supper* (Nashville: B&H Publishing, 2016), 63-66.

singurul la care mergem cu inimile noastre înfometate ca să fie hrănite cu harul noului legământ.

4) Noi privim *spre interior*: ne cercetăm inimile ca să ne asigurăm că umblăm în credință și pocăință, și că trăim cu dragoste față de frații și surorile noastre în Hristos.

5) Noi privim *înainte*: așteptăm în nădejde ziua glorioasă când vom celebra împlinirea tuturor făgăduințelor lui Dumnezeu la ospățul Lui ceresc.

RESURSE RECOMANDATE

Ideile mele din această carte au fost modelate de mai multe lucrări foarte utile pe tema Cinei Domnului, pe care ți le recomand pentru mai mult studiu.

Nivel elementar

Bobby Jamieson. *Understanding the Lord's Supper*. Nashville: B&H Publishing, 2016.

R. C. Sproul. *What Is the Lord's Supper?* Sanford, FL: Reformation Trust, 2013. Disponibilă în limba română la Editura MAGNA GRATIA.

Nivel intermediar

John S. Hammett. *40 Questions about Baptism and the*

Lord's Supper. Grand Rapids, MI: Kregel, 2015.

Robert Letham. *The Lord's Supper: Eternal Word in Broken Bread*. Phillipsburg, NJ: P&R, 2001.

Keith A. Mathison. *The Lord's Supper: Answers to Common Questions*. Sanford, FL: Reformation Trust, 2019.

Guy P. Waters. *The Lord's Supper as the Sign and the Meal of the New Covenant*. Wheaton, IL: Crossway, 2019.

Nivel avansat

Thomas R. Schreiner și Matthew R. Crawford, eds. *The Lord's Supper: Remembering and Proclaiming Christ until He Comes*. Nashville: B&H Academic, 2010.

Thomas Watson. *The Mystery of the Lord's Supper*. Louisville, KY: GLH Publishing, 2014.

IX 9Semne

Zidind biserici sănătoase

ESTE SĂNĂTOASĂ BISERICA TA?

9Marks există pentru echiparea liderilor bisericii cu o viziune biblică și cu resurse practice pentru ilustrarea gloriei lui Dumnezeu înaintea popoarelor, prin biserici sănătoase.

În acest scop, vrem să ajutăm bisericile să crească în practicarea a nouă semne ale sănătății, semne care sunt adesea ignorate:

1. Predicarea expozitivă
2. Învățătura Evangheliei
3. O înțelegere biblică a convertirii și evanghelizării
4. Membralitatea biblică în biserică
5. Disciplina biblică a bisericii
6. O preocupare biblică pentru ucenicizare și creștere spirituală
7. Conducerea biblică a bisericii
8. O înțelegere biblică a practicii rugăciunii
9. O înțelegere biblică a practicii misiunii.

La 9Marks, noi scriem articole, cărți, recenzii și o revistă online. Organizăm conferințe, înregistrăm și difuzăm interviuri și producem alte resurse pentru echiparea bisericilor ca să illustreze slava lui Dumnezeu.

Vizitează pagina noastră de internet unde poți găsi resurse în peste 40 de limbi de pe glob și abonează-te la revista noastră distribuită gratuit online. Lista complete a tuturor paginilor noastre de internet în alte limbi este următoarea: 9marks.org/about/international-efforts/.

ro.9marks.org

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altui credincios, prin unul sau mai multe lucruri, astfel:

- 1) *Recomandă mai departe această carte!*
- 2) *Vizitează paginile noastre de internet la magnagratia.org și află mai mult despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 250 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini din istorie.*
- 3) *Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând pagina noastră de Facebook la facebook.com/MagnaGratiaRomania și abonându-te pe website, așa încât să fi anunțat când publicăm resurse noi.*
- 4) *Spune-le și altora despre lucrarea noastră.*
- 5) *Roagă-te pentru noi.*
- 6) *Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile se pot face online, magnagratia.org/donatii.html*

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org.
Mulțumim!